

Til Nr. 10).

I Tilslutning til den gældende Regel i Lovens § 2 Nr. 5, hvorefter Skattepligten for Selskaber, hvis Overskud udelukkende anvendes i visse almennyttige Øjemed, helt bortfalder, har man anset det for rimeligt at begrænse Skattepligten for mindre Selskaber, hvor Udbyttet til Aktionærerne efter gældende Vedtægter ikke kan overstige den normale Sparekasserente af 4 pCt., saaledes at Skattesatsen for saadanne Selskaber ikke kan overstige 10 pCt.

Til Nr. 11).

Det er forekommet, at en Forening har haft Indtægt ved en Bevilling, der var bortforpægtet af Foreningen, og da saadan Indtægt ikke omfattes af Lovens Bestemmelser, har man anset det for rimeligt at undergive disse en Udvidelse.

Til Nr. 12—13).

Den gældende Regel, hvorefter samtlige Medlemmer af Kongehuset er skattefri, indførtes først ved Loven af 15. Maj 1903. Efter den tidligere gældende Indkomstskattelovgivning var Skattepligt for Kongehusets Medlemmer utvivlsom, men saaledes at Kongen selv bestemte Skattens Størrelse, jfr. herved Indkomst- og Formueskatteoven for København af 19. Februar 1861 § 15 og den tilsvarende Bestemmelse i Loven om Udskrivning af Indkomstskat af 2. Juli 1870 § 8, hvor der gives Bestemmelsen den Tilføjelse, at Fastsættelsen sker overensstemmende med Lovens Grundsætninger. Som Forholdene har udviklet sig, synes det naturligt atter i nogen Grad at begrænse den ved Loven af 1903 indførte almindelige Fritagelse.

I Overensstemmelse hermed har man samtidig foreslaaet, at den Medlemmer af udenlandske regerende Fyrstehuse efter § 3²) tilkommende Skattefrihed bortfalder, saaledes at Fritagelse herefter alene forbeholdes udenlandske Statsoverhoveder.

Til Nr. 14—16).

Ændringsforslagene tilsigter en nærmere Udformning af Reglerne om Skattepligten, dels ved at sikre en rimelig Værdiansættelse af Bolig i egen Ejendom, dels ved at inddrage under Indkomstbeskatning forskellige Fortjenester, der efter deres Karakter naturlig kan sidestilles med anden skattepligtig Indkomst, medens Hjemlen til at inddrage dem under Beskatningen hidtil har været an-

set for tvivlsom. Naar Godtgørelse for Afstaaelse af Kunde-kreds m. v. herefter indrages under Beskatning som Indkomst, maa det anses for et naturligt Korrelat hertil, at den til Erhvervelsen medgaaede Udgift af vedkommende successivt kan bringes til Fra-drag efter Reglerne for Afskrivning, men positive Lovbestemmelser desangaaende har man ikke anset for nødvendige. Hvad særlig Æn-dringforslag Nr. 16 angaar, har det ved Anven-delsen af den gældende Regel i Lovens § 4 e jævnlig vist sig vanskeligt, — navnlig ved Likvidation af Aktieselskaber — med Sikker-hed at afgøre, hvor stor en Del af de Aktio-nærerne tilfaldende Udlodninger, der hidrører fra opsparet Fortjeneste, og hvor stor en Del der hidrører fra anden Kilde, f. Eks. Avance gennem Værdistigning. Man har derfor anset det for rettest fremtidig at udelukke herhen hørende Tvivlsspørgsmaal ved at fastslaa Skattepligt for samtlige Udlodninger, dog at der herunder naturligvis ikke indbe-fattes den Del af de udloddede Beløb, der svarer til de oprindelig indbetalte Kapital-andele.

Til Nr. 18).

Reglen om, at de i Aarets Løb udredede personlige Skatter kan fradrages som skatte-fri, medfører, at saavel Statsskat som Kom-muneskat og Kirkeskat fradrages baade ved Ansættelsen til Statsskat og til kommunal Skat. Dette Forhold har navnlig for den kommunale Beskatnings Vedkommende virket uheldigt; idet Fradraget af den rene Statsskat, Formueskatten, jævnlig har med-ført, at der ingen skattepligtig Indtægt fremkom og saaledes helt fritaget den paa-gældende Skatteyder for Skattesvarelse til Kommunen. Man har derfor anset det for rettest, at der ved Ansættelsen til Stats-skat alene fradrages betalte Skattebeløb til Staten, medens der ved den kommunale Skatteansættelse alene fradrages de i Kom-mune- og Kirkeskat betalte Beløb, og til Gennemførelse af denne Ordning har man ment at maatte overføre de paagældende Fradragsregler til Lovens § 8, jfr. Æn-dringsforslag Nr. 24.

Til Nr. 19—20).

Forslaget tilsigter ikke nogen Ændring i Realiteten af den gældende Regel, men da denne navnlig ved Henvisningen til den ved Lovens § 23 foreskrevne Fremgangsmaade jævnlig hos de skattelignende Myndigheder har fremkaldt den Opfattelse, at det her som ved de andre i § 23 omhandlede For-